

nieuwsbrief no 6: juni 2018

NIEUWS UIT FRESKU!

Nog geen jaar hier, niet te geloven! Vorig jaar augustus was het zover en zijn we hier neergestreken in de hoofdstad van Albanië, maar het lijkt al zoveel langer. Dat horen we ook van anderen met wie we contact hebben via mail, app of telefoon. Als we naar de foto hierboven kijken dan denken we terug aan de eerste rit die we maakten door deze wijk Fresku en nog steeds zijn we overweldigd door het grote aantal flatgebouwen en dus ook door de vele mensen die hier zijn komen wonen. Er wordt vaak gezegd: “Er is al zoveel tot stand gekomen in een korte tijd.” En dat is ook zo, maar wat zijn er nog veel mensen niet bereikt. Toch werden we vandaag weer bemoedigd toen we de Bijbelstudie voor de vrouwen voorbereidden. De gelijkenis van het verloren schaap is aan de beurt en dan zien we wat die herder deed voor dat ene schaap. Hij zocht tot hij het vond. Eentje maar, maar er was grote vreugde bij de herder over de vondst van dat ene diertje. Zo is er ook grote vreugde over de redding van een mens die verloren was en wordt gevonden. Dat geeft weer moed om door te gaan!

Gaat het hier dan dicht?

De kinderen verlaten het kerkcentrum na de spel- en knutselmiddag en hangen nog wat rond bij de uitgang. Nog een praatje over ditjes en datjes en zo valt het woord verlof, naar Nederland gaan. Een paar verschrikte ogen kijken me aan. “Naar Nederland? Gaan jullie weg? Gaat het hier dan dicht?” Nee, gelukkig betekent verlof niet ‘voorgoed weggaan’ dus kan ik hem geruststellen dat het maar voor zes weken is en dat we dan weer heerlijk verder hopen te gaan. Met een glimlach op zijn gezicht huppelt hij weg. Mooi om zo’n band te hebben opgebouwd met hen. Soms zijn ze zo vervelend en zo moeilijk, soms lopen ze weg en dreigen nooit meer terug te komen, maar de volgende dag omhelzen we elkaar weer.

Begin juni is de zomervakantie hier begonnen voor de schoolkinderen. Vaak moeilijk voor de ouders omdat zij werken en hun kinderen dan hele dagen alleen thuis zijn. In Delvinë en Durrës stopten wij dan ook met de clubs, na het kinderkamp, maar hier gaan we door, zeker ook op verzoek van de ouders. Het knutsel- en spelprogramma is naar de ochtenden verschoven en de zaterdagclub gaat ook gewoon door. Gelukkig is de staf ook lekker gemotiveerd en komen met plezier naar Fresku toe. Het programma is zelfs uitgebreid. We zijn een programma aan het maken voor verschillende cursussen en er is al een mooie lijst met vrijwilligers. We praten dan over een

tekencursus, sport, gitaarles en Engels. Het blijft dus een bedrijvig boeltje hier en dat zal zo doorgaan tot aan het dagkamp wat voor eind juli/begin augustus staat gepland.

Helaas zijn er nog steeds mensen die bezet door angst bepaalde activiteiten vermijden. Zo hoorden we vorige week van een ouder dat er iemand in de wijk haar waarschuwde voor deelname aan het dagkamp. "Je moet je kind niet mee laten gaan hoor. Ze nemen de kinderen mee in de bus en daarna gaan ze hen verkopen!"

Zo ook met een etentje wat georganiseerd was met en voor de gemeente. Een vrouw die sinds kort verschillende activiteiten bezoekt had ook graag willen komen, maar haar kinderen hebben het haar verboden want ze waren zo bang dat ze vergiftigd zou worden. Gelukkig is er niemand ziek geworden anders zouden ze nog bevestigd zijn geworden in hun ideeën. ☺

Wie zoekt u?

Het vrouwenwerk en de inloopmorgen op vrijdag gaat erg fijn. Er komen inmiddels al aardig wat vrouwen naar de Bijbelstudie en de meesten van hen komen ook naar de open morgen op vrijdag maar gelukkig ook naar de kerkdienst op zondag. Een keer in de maand hebben we een activiteit met de gemeente. Deze vervangt dan de Bijbelstudie-bijeenkomst van de vrouwen. De laatste keer dat we samen kwamen hadden we dus een etentje georganiseerd. De vrouwen moesten allemaal zelf wat koken of bakken en het werd echt een verrassingsmaaltijd. Er kwam van alles op tafel en het was erg gezellig. Zo krijg je een goede band met elkaar en zet iedereen zich in om het te laten slagen.

Voordat we aan tafel gingen, zag ik een man staan die naar binnen stond te gluren. Even denk je dan: "Wat moet die man hier?" Dus ben ik ernaartoe gegaan en vroeg hem of hij iemand zocht. "Nee, nee, ik zoek niemand, maar ik kom hier voor mijn vrouw. Zij is thuis en is depressief. Het zou zo goed zijn als ze er eens uit ging. Ik zie jullie hier wel vaker en dacht zo....." "Natuurlijk, zei ik, ze mag zeker hiernaartoe komen. We hebben verschillende activiteiten voor haar. Zullen we eerst bij jullie op bezoek komen?" Dat was prima. Zo gezegd, zo gedaan. We waren al zo blij dat deze man zo voor zijn vrouw in de weer was. En inderdaad troffen we zijn vrouw thuis aan, soms wat wartaal uitslaand, maar verder erg aardig. Ze vertelde dat ze een tijd geleden een kindje hebben verloren en dat het toen mis is gegaan. Helaas hoort ze nu stemmen. Ze heeft medicijnen, maar daar gaan de stemmen niet mee weg. We hebben haar uitgenodigd om naar de vrouwenbijeenkomst te komen en hopen haar donderdag op te gaan halen. Daarnaast zullen we met de gemeente voor haar genezing gaan bidden. Wat bij mensen onmogelijk is, is immers mogelijk bij God.

Is er hier iemand gestorven?

Voordat onze predikant hier in Tirana een gemeente had, preekte hij op verschillende andere plaatsen. Een ervan was Elbasan. Na de dienst gingen hij en zijn vrouw door naar een dorpje in de buurt. Daar werd kerk gehouden in het huis van het hoofd van de school. Er kwamen iedere zondag zo'n 30/35 mensen samen. Op een zondag kwam er een moeder met een ziek kind naar de

dienst. Het meisje was 14 jaar. Haar huid zat helemaal onder het eczeem en zag er verschrikkelijk uit. De dominee vertelde: “Ze stapte op mij af en vroeg: “Kunt u mijn kind genezen?” Ik schrok even van die vraag. Hoe kon ik dat doen? Ik niet, maar de Heere wel. Ik vroeg haar hoe lang ze dit al had. Ze vertelde me dat ze twaalf jaar deze kwaal had. Toen hebben we, samen met enkele andere gelovigen, voor haar gebeden. Er gebeurde niets en de moeder nam het meisje weer mee naar huis. De volgende week gingen we er weer heen. Er was opmerkelijk veel volk op straat en iedereen liep dezelfde kant op. Ik zei tegen mijn vrouw “Vandaag zullen we niet veel mensen in de dienst hebben, want zo te zien is er iemand overleden en gaan ze daar allemaal heen.” Ik vroeg aan één van de mensen die daar ook liep: “Is er hier iemand gestorven?” “Nee hoor, we gaan naar de kerk” zei de man. We keken elkaar verwonderd aan. Wat is hier aan de hand? Toen we in de buurt van het huis kwamen waar de dienst zou worden gehouden zag ik een wat benauwde eigenaar naar ons toe komen lopen. “Wat is er aan de hand?” vroegen we. “Dat meisje is genezen en nu willen ze allemaal naar de kerk komen, maar ze kunnen er echt niet in, dat houdt mijn huis niet”, vertelde hij. De vloer van zijn huis werd gestut door boomtakken en die zou het echt begeven onder dat gewicht. Daar kwam de moeder met het meisje. Haar huid was prachtig schoon! Ze vertelde dat er die dag niets was gebeurd, maar toen ze de volgende morgen naar haar kamertje ging vond ze het meisje gezond en wel in bed. Een geweldig getuigenis! God is groot en Hem komt alle eer toe. Die God leeft nog. We zien er zo naar uit dat de Heere ook hier in de wijk Fresku Zijn wonderen groot zal maken en dat de mensen zullen toestromen om Zijn woord van genade te ontvangen in hun harten.

Nog een paar foto's van de verjaardag van Ineke. Gezellig gevierd met Nederlanders in Albanië.

Wij laten het hier weer bij en willen nog graag meedelen dat we DV. 27 augustus naar Nederland zullen komen met verlof. De terugkeerdatum staat op 10 oktober. We mogen weer verblijven in de pastorie van onze thuisgemeente, Julianastraat 10, Burgh Haamstede.

Tijdens ons verlof hopen we drie presentatiebijeenkomsten te houden.

De eerste zal in Haamstede zijn op 31 augustus, in het kerkgebouw van de Gereformeerde Gemeente, Ankerweg 10.

De tweede is in Arnhem, op 21 september, in het kerkgebouw van de Gereformeerde Gemeente, Groen van Prinstererstraat 1.

En de laatste in de PKN in Kootwijkerbroek op 26 september, Veluweweg 84.

We zouden het erg fijn vinden u op een van deze avonden te kunnen ontmoeten.

Hartelijk dank voor de steun die jullie ons hebben gegeven in de achterliggende periode. We hebben er vaak verwonderd over gestaan. De Heere is goed en getrouw! Zijn werk gaat door.

Hartelijke groeten,
Ineke en Nellie Keijzer
Tirana, Albanië.

Bijdrage van het "Thuisfrontteam", de TFT

Een "inkijkje"

Toen ik deze nieuwsbrief las kwam dit woord, als een samenvatting bij mij boven. Trouw hebben Ineke en Nellie de afgelopen tijd via de nieuwsbrief ons een "inkijkje" in hun werk hun leven gegeven. Ook nu weer.

Nu een "inkijkje" in hun hart dat vol is van liefde om "het verlorene" te zoeken. De mensen, klein en groot, met de blijde boodschap van Gods genade te bereiken. Dat komt omdat zij een "inkijkje" in het hart van God hebben. Zijn hart dat vol is van ontferming om "het verlorene" te zoeken. Dat is wat hen motiveert en inspireert.

Een "inkijkje" in de dagelijkse gang van zaken. Daar stralen ze die liefde van God uit in de omgang met de kinderen, in de omgang met de jongeren en de vrouwen. Die liefde geeft ze geduld als het soms anders gaat dan gewenst. Hartverwarmend als kinderen, jongeren en ouderen hun (weder)liefde tonen.

Een "inkijkje" in de geestelijke strijd die dit werk meebrengt. Daar zien we dat er zo veel onkunde is onder de mensen. Vaak ook bijgeloof waardoor er verdachtmaking ontstaat. Tegenstand van satan tegen het werk van God, in allerlei vormen.

Een "inkijkje" in de praktijk van het verleden en nu, als het gaat over Gods grote genade en macht in het genezen van mensen. Wat mooi om over zo'n voorbeeld uit het verleden te lezen. Dat geeft moed en verwachting ook voor soortgelijke situaties die zich nu voordoen. Dat vraagt geloof en verwachting van God die op Zijn manier Zijn beloften vervult.

Een "inkijkje" in de komende verlofperiode. Fijn dat ze D.V. een poosje in Nederland kunnen zijn. Even proberen wat afstand van hun werk te nemen. Wat tot rust te komen. Mooi dat er de mogelijkheden zijn om op verschillende plaatsen wat van de praktijk te laten zien en horen. Als u biddend betrokken bent bij dit onderdeelje van het werk in Gods Koninkrijk, is een oproep om uw belangstelling te tonen, overbodig.

Als laatste een "inkijkje" in de TFT. Er is gevraagd wat is de taak van de TFT, wat doen die zoal? Kort noem ik enkele dingen. Naast de thuisgemeente Haamstede, die biddend achter hen staat, is er een vriendengroep als TFT. Ook zij steunen Ineke en Nellie door gebed. Het is nodig dat er voldoende geld binnenkomt om alle kosten van hun verblijf en werk in Albanië en hun sociale voorzieningen te kunnen betalen. Op velerlei manier proberen we hun werk bekendheid te geven en sponsors te werven. Sommigen organiseren een verkoping, of zijn betrokken bij het voorbereiden van presentaties tijdens hun verlof. Anderen zorgen dat de nieuwsbrief verschijnt. We houden als TFT op diverse manieren contact met hen en komen een keer of vijf per jaar bij elkaar om het geheel te bespreken.

Jan Maljaars, voorzitter.

Leven in Albanië

Giften kunt u overmaken op
reknr NL85INGB0004446134
tnv Stichting Leven in Albanië
ovv Project Fresku Albanië.

[Voor meer informatie, ga naar
www.leveninalbanie.org](http://www.leveninalbanie.org)

Ineke en Nellie Keijzer
AEP postbox 53
K.P.119 TIRANA
Albania
Tel: 00355 69 608 8508
E-mail:
1.2.inkeijzer@gmail.com

ThuisFrontTeam:
J.Maljaars
Koepel 32
4336 JX Middelburg
Tel: 0118-611660
E-mail:
jmmaljaars@outlook.com

In verband met de nieuwe wet AVG willen we u ook informeren over het volgende aangaande de registratie van uw persoonsgegevens door de Stichting Leven in Albanië.

De Algemene Verordening Gegevensbescherming zal vanaf 25 Mei 2018 van toepassing zijn. Meer hierover leest u op: <https://autoriteitpersoonsgegevens.nl/nl/onderwerpen/avg-nieuwe-europese-privacywetgeving/algemene-informatie-avg>

St. Leven in Albanië registreert de volgende gegevens van haar donateurs en ontvangers van nieuwsbrieven:

1. Naam
2. Adres (voor zover bekend)
3. Email adres, ten behoeve van de verzending van nieuwsbrieven
4. Bankrekeningnummer en donatiebedrag (indien van toepassing)

Deze gegevens worden niet met externe organisaties gedeeld behalve op verzoek van de wettelijk geautoriseerde organisaties zoals de Belastingdienst en de Autoriteit Persoonsgegevens. In die situaties zullen wij u daarover informeren voor zover we uw email adres ter beschikking hebben.

U kunt een beroep doen op uw recht om uw persoonsgegevens in te zien, te laten corrigeren of te verwijderen. Als we uw gegevens verwijderen zullen we ook geen nieuwsbrieven meer toezenden. U kunt daarvoor contact opnemen met Leo Robbemond in zijn rol als functionaris voor de gegevensbescherming bij de stichting Leven in Albanië via het email adres leorobbemond@leveninalbanie.org.

Of via een brief naar Stichting Leven in Albanië, Marijkelaan 2, 3851RN Ermelo.